

В потертому кошику хліб принесли із крамниці.
О, як же він пахнув надіями, степом, пшеницею!
Як солодко мріяв про стіл, у господі накритий!
А хліб розламали і кинули свиням в корито.
Бо, кажуть, від хліба товстішає, м'якшає сало...
Втішалося свинство, аж хрюкати на мить забувало.
Очиці вузенькі від радощів мружило косо...
А він же, той хліб, сподівання чиєсь і недосип,
А мати ж його, упустивши, було, цілувала,
А я ж на долівці колись його крихти збирала...

1969

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.